

en Begrændsning, der jo nu i Fremtiden vil bortfalde. Derimod tror jeg, det er klart for Enhver af os, der kender Beskatningen af Embedsmændene i Provindserne, at der Forholdet ingenlunde har stillet sig saaledes, at det tværtimod kan siges, at de høiere gagerede Embedsmænd i Forhold have svaret mindre end de Næringsdrivende, som yde Skatten paa en anden Maade, ikke at tale om, at de vistnok have svaret meget mindre ligeoverfor Hartkorns-Beskatningen, forsaavidt man, ved at calculere et Udbytte af Jordbeidomsbedriften, vil kunne komme til at drage nogen Parallel mellem disse to Beskatninger. Derfor gaar Forslaget under Nr. 10 ogsaa ud paa at forhøje Beskatningen for saadanne Gager, der overstige 2000 Rbd.; for de fire første Sæiser bliver den nemlig saaledes som Udvalget har foreslaaet, og det er først over 2000 Rbd. at Forhøielsen indtræder. Jeg skal her ikke trætte med at nævne Exempler; Sagen er bleven gennemgaaet saa omhyggeligt ved de foregaaende Behandlinger, at de fleste vistnok ved Beregninger have stillet sig Forholdet tilstrækkeligt for Sie. Jeg tror ogsaa, at, hvad der af en æret Taler (Steen) blev anført under Forhandlingerne af et andet Punkt for kort siden, ligesaa maa finde sin Anvendelse her: at der maa sees hen til ved Krigs-Beskatningen især at ramme de Indtægter, som taale noget Afdrag, navnlig idet man søger at beskaffe den mere luxuriøse Levemaade eller det mere luxuriøse Forbrug, og det kan da vistnok med Føie gjælde om de Indtægtsnydende, som have en større aarlig Sum til deres Budget, og hvori da ogsaa bedre kunne foretages saadanne Indskrænkninger; ligesom jeg tror, at Embedsstanden overhovedet er mere fordeelagtigt stillet i Beskatningen end Andre, hvis Indtægter svæve mere eller mindre i det Usikre, og som derfor ikke kunne foretage saa bestemte Reforme i deres private Budget, som de, der have en fast, sikker aarlig Indtægt. Dette er Grunden, hvormed jeg har tilladt mig at motivere det subsidiaire Forslag; det andet Forslag, som jeg med Flere har stillet under Nr. 9. i Harmonie med den Scala, som er foreslaaet af en anden æret Rigsdagsmand, finder jeg mig imidlertid for mit Vedkommende foranlediget til at frasælde,

navnlig af den Grund, at de Embedsmænd, der høre under Civillisten, ikke ere blevene indbesatte med veri, og det saaledes vil komme til at laborere af en Mangel.

J. Knudsen: Grunden, hvorfor man ikke har villet paalægge de apanagerede Personer en Krigsstat af deres Apanager, har, saavidt jeg veed, været den, at man har sagt at de apanagerede Personer ved Finantsloven vilde lide en Affortning i deres Apanager, ligesaa stor som en forholdsvis Krigsstat, hvorom der her er Tale, vilde beløbe sig til, og at de saaledes maatte komme til at gjøre en Affortning i deres Betjentes Gage eller Løn. Jeg maa tilføje, at jeg ikke saa ganske kan billige dette; thi jeg har forestillet mig, at den Affortning som bliver foreslaaet i Finantsloven for de apanagerede Personer, den rammer alene disse, hvorimod den Krigsstat, hvorom der her handles, vilde blive at afforte forholdsvis i Betjentenes Gager. Dette er Grunden, hvorfor jeg har troet at burde fastholde Udvalgets Majoritets oprindelige Forslag under Nr. 6 paa Listen.

Tscherning: Jeg har tilfulde tænkt mig, at det var det ærede Medlems Grund, og det forundrer mig heller ikke, at det ærede Medlem er den, som meest forfølger den Tanke, siden han er en af dem, som har gjort sig Umage for at faae Tjenesteyende beskattet, og her er det netop privat Lyende, han rammer, altsaa er han fuldkommen consequent, idet han bliver ved at forfølge sin Idee; men derimod vilde det maaskee være mindre consequent af de fleste Medlemmer i Forsamlingen, som hver Gang at Apanageloven har været til Dmtale, have været fuldkommen, idetmindste er det forekommet mig saaledes, enige om, at, efterat man havde rammet Apanagisterne med det stærkeste Afdrag af deres efter de bestaaende Anordninger lovbestemte Indtægter, saa skulde man ikke ramme dem mere, medmindre man vilde betræde den Vej, som var foreslaaet oprindeligt af Ministeriet, nemlig den, at fastsætte nu i dette Øieblik deres Apanager eengang for alle og saaledes indrømme dem en væsentlig Fordeel ligeoverfor den Usikkerhed, som vor hele finantstille Stilling laborerer under. I Forsamlingen har man i Almindelighed, saaledes har jeg